

въ земята. Какво трѣба да правятъ по насъ зимѣ, а на Югъ лѣтъ тѣзи животны, на които сѣ нуждны насѣкомы и растенія? Тѣмъ не остава друго освѣнь да си прикѣтатъ храна за онуй време на годината, когато не ще могатъ да я намѣрватъ; тѣй и правятъ нѣкои животны. Или животнытѣ отъ насъ трѣба да излѣзатъ за да идатъ другадѣ да зимуватъ, а животнытѣ отъ Югъ да излѣзватъ да лѣтуватъ; тѣй правятъ по насъ много птичета, като лѣстовицытѣ и жеравытѣ, които отиватъ да зимуватъ на таквизи топлы мѣста, дѣто могатъ да са хранятъ. Но има нѣкои животны, които храна си не приготвятъ и отъ зимата не бѣгатъ; природата спасява тѣзи животны, като ги приспива по насъ за цѣла зима, а на Югъ за цѣло лѣто. Ный не ѣдемъ, кога спимъ; тѣй и животното, което е приепано зимѣ, епи нѣколко мѣсеца наредъ, безъ да са събужда и затуй нищо не ѣде. Прѣзь туй време то твърдѣ испосталѣва, защото тѣлото му не умира, а слѣдова да живѣе; затуй кръвта му зема питателны сокове отъ тѣзи тлѣстина, която животното си е набрало подъ кожата прѣзь лѣтото. Заспалото отъ зимныя сънь животно лежи, като мъртво, не помръдва; но сърцето му тупа, което показва че кръвта по тѣлото му са движе. Заспалото животно едвамъ дыше; навременѣ дыханіето му е толкосъ слабо, щото мѣчно е познато. Ако го внесешъ въ топла стая, тогасъ то скоро ще да оживѣе и не ще да заспи, додѣ да стои въ топлото. Ако не бы то съвсѣмъ дышало во времето на съня си, то не бы могло и да живѣе, защото тамъ дѣто нема дыханіе, нема и животъ. Понеже дыханіето на заспалото животно е твърдѣ слабо и кръвта му са мърда полегка, отъ туй тѣлото му е